

بخش نخست

یک، دو، سه، حرکت...

● احسان امیری

نیاز به حرکت

گاهی که در منزل بودم، از اتاق بچه‌ها به جای سروصدای بازی‌های رایانه‌ای و PS۲، صدای توپ‌بازی به گوشم می‌رسید. وقتی به اتاق امیر و احسان سر می‌زدم، می‌دیدم که بچه‌ها دستگاه‌ها را خاموش کرده‌اند و مشغول توپ‌بازی به سبک خودشان هستند. وقتی دلیل این عمل را بررسی کردم، دیدم بچه‌ها با تمام علاقه‌ای که به بازی‌های رایانه‌ای دارند، نیازمند تحرک جسمی بیشتری هستند و برای پاسخ به این نیاز، دستگاه‌ها را خاموش می‌کنند و با شادی زیادی به توپ‌بازی مشغول می‌شوند. این صحنه را چندین بار مشاهده کرده بودم.

من و همسرم همیشه نگران کم تحرکی بچه‌ها بودیم و از عوارض جانبی ساعات طولانی بازی‌های رایانه‌ای می‌ترسیدیم. البته چاره‌ای هم نداشتیم. بچه‌ها باید در خانه به نحوی سرگرم می‌شدند، باید این دو نفر را هم به آمار بازماندگان از تحصیل گروه واجب‌التعلیم‌ها اضافه می‌کردیم در حالی که چند ساعتی از خانه بیرون رفتن و در مدرسه بودن، فرصتی بود تا بچه‌ها با محیط بیرون از منزل آشنایی بیشتری پیدا کنند و در ارتباط با محیط پیرامونشان موفق‌تر عمل کنند.

در مورد X-BOX قبلاً چیزهایی شنیده بودم. نمی‌دانم کجا خواندم که برای این دستگاه بازی‌هایی طراحی شده است که کاربران را به تحرک جسمانی وا می‌دارد اما هنوز عزم جدی برای خریدن این دستگاه نداشتیم.

یک سفر به یاد ماندنی

چند وقتی بود که بچه‌ها می‌خواستند یک جفت دسته بازی PS۲ بی‌سیم برایشان تهیه کنیم. به این نیت بنا شد به اتفاق هم (همسر، من و بچه‌ها) به مجتمع «بازار موبایل ایران» واقع در خیابان حافظ سری بزیم. وجود پارکینگ مناسب،

آسانسور و پله‌برقی امکان تردد برای معلولان جسمی - حرکتی را فراهم می‌کرد و ساعتی با هم در کنار هم بودن را برای همه ما تدارک می‌دید.

خرید یک دستگاه X-BOX به همراه دستگاه مکمل «KINECT» که امکان بازی‌های جسمی - حرکتی را فراهم می‌کرد، حاصل این سفر چند ساعته از مارلیک به تهران و مجتمع بازار موبایل ایران بود.

و اما چرا X-BOX؟

۱. پس از بررسی قیمت دسته‌های بی‌سیم PS۲ به مغازه بزرگی رسیدیم که از جمله محصولاتش X-BOX بود. در این فروشگاه دو ایستگاه بازی وجود داشت که در یکی از آن‌ها X-BOX به همراه Kinect و در ایستگاه دیگر، دستگاه PS۳ به تلویزیون‌های بزرگی متصل بودند و بازدیدکنندگان را به بازی دعوت می‌کردند. وارد فروشگاه شدیم.

ما در پی دستگاهی بودیم که به جای سی‌دی، هارد مرکزی یا جانبی داشته باشد و بچه‌ها به جای آن که سی‌دی بازی‌ها را در دستگاه بگذارند و پس از بازی آن‌ها را از دستگاه بر دارند، بازی‌ها را از روی هارد انتخاب کنند.

مهم‌ترین دلیل این امر مشکل حرکتی بچه‌ها بود که نمی‌توانستند مانند انسان‌های عادی این کار را انجام دهند و سی‌دی در دفعات متعدد استفاده، خراب شده و لذا مجبور بودیم سی‌دی‌های تکراری برای بچه‌ها بخریم. البته رایانه چنین امکانی را دارد، ولی نصب بعضی از بازی‌های آن سخت است و بازی‌های رایانه‌ای نیز گران‌تر.

فروشنده وقتی با این نیاز ما رو به رو شد، دستگاه ps۳ را به ما معرفی کرد که هارد جانبی به آن متصل می‌شود، ولی قیمت هر یک از بازی‌ها آن بالا بود. X-BOX دستگاهی بود که چنین امکان را نداشت، اما با وجود دستگاه جانبی kinect امکان تحرک جسمی - حرکتی بچه‌ها را به وجود می‌آورد. هر کدام از بچه‌ها دقایقی با X-BOX بازی کردند. معرکه بود! آن‌ها

گفت خودشان راه انداختند و تا پاسی از نیمه شب مشغول بازی بودند. تا به چشم خودم نمی‌دیدم، باور نمی‌کردم.

بچه‌ها پس از صرف صبحانه مشغول بازی شدند. هر کدام شان سرپا می‌ایستادند و به دیوار تکیه می‌دادند و با حرکات دست و گاهی پا، بازی را هدایت می‌کردند تا جایی که عرق سر و صورتشان را می‌پوشاند.

مجبور بودند دست‌ها و پاها را حرکت بدهند. اکنون به جای به کار بردن ماهیچه‌های ریز دست و هماهنگی به آن‌ها با مغز و چشم باید کل بدن به حرکت درمی‌آمد. در مقاله‌های قبلی درباره اهمیت هماهنگی عضلات دست، چشم و مغز در ایجاد حرکات‌های متوازن در کودکان و امکان کنترل حرکتی مطالبی نوشتم. تردید ندارم چنین دستگاهی اگر زودتر به دست بچه‌ها می‌رسید، وضعیت جسمی - حرکتی آنان از حال حاضر بهتر بود.
دستگاه را خریدیم و در پایان یک عکس یادگاری هم گرفتیم.

در منزل

دستگاه‌ها را به منزل آوردیم تصمیم گرفتیم یک تلویزیون «LED» هم تهیه کنیم که هم کیفیت بهتر تصویری دارد و هم مصرف برق آن کمتر است. تلویزیون خریداری شد و پس از آن دستگاه‌ها را نصب کردم، اما چون منزل یکی از اقوام دعوت شده بودیم، آن روز نتوانستم آن را به کار بیندازم.
دیر وقت به منزل برگشتیم. صبح که شد، همسرم گفت بچه‌ها تادیر وقت بیدار بودند. گفتم من که دستگاه را راه اندازی نکرده بودم.